

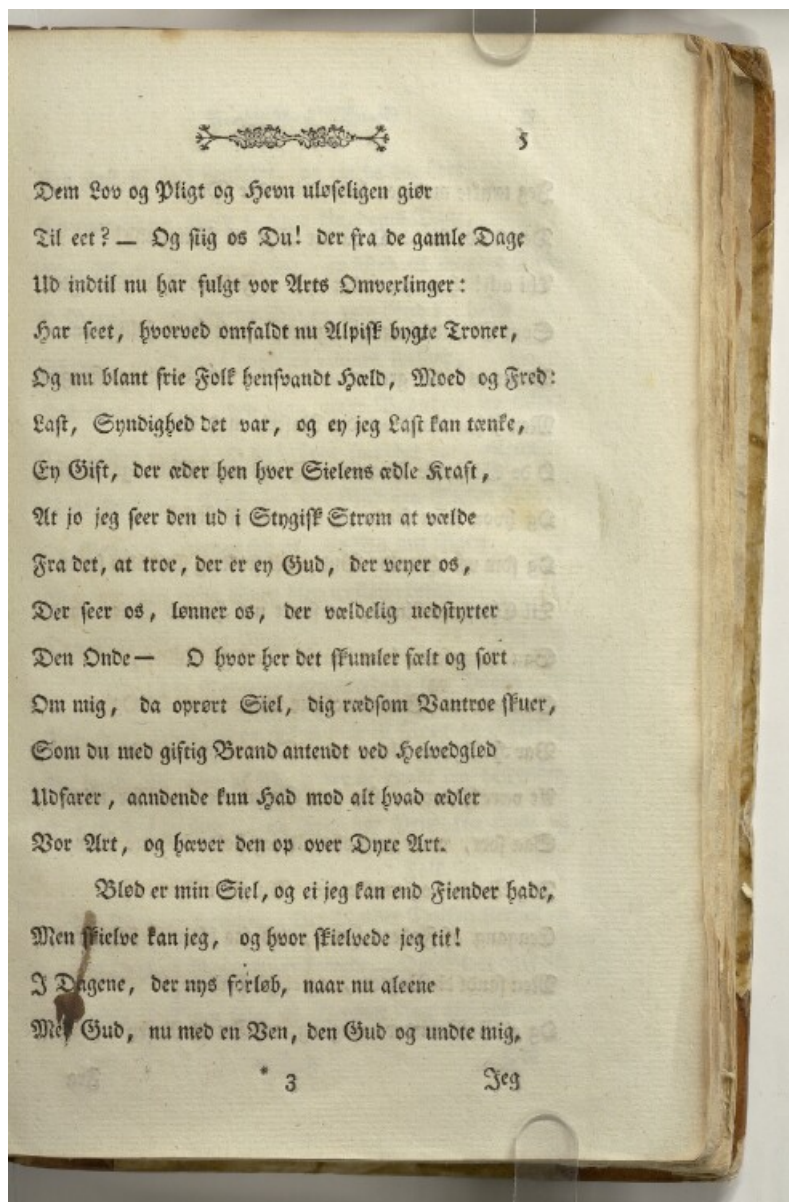
Titel: Om Dagen den syttende Januarii 1772. Ved T.R**. Efter Befalning trykt.

Citation: "Om Dagen den syttende Januarii 1772. Ved T.R**. Efter Befalning trykt.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4, ?*, s. 5. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_004-shoot-w2_004_010_p5_bZONE1218227/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Dem Lov og Pligt og Hævn uløseligen giør
Til eet? — Og sig os Du! der fra de gamle Dage
Ud indtil nu har fulgt vor Arts Omverlinger:
Har seet, hvorved onsfaldt nu Alpisf bygte Troner,
Og nu blant frie Folk henfvandt Hæld, Moed og Fred:
Last, Syndighed det var, og ey jeg Last kan tænke,
En Gift, der adter hen hver Sielens ædle Kraft,
At jo jeg seer den ud i Stngiff Strøm at vælde
Fra det, at troe, der er en Gud, der vener os,
Der seer os, lenner os, der vældelig nedstyrter
Den Onde — O hvor her det skumler sælt og sort
Om mig, da oprørt Siel, dig vædsom Vantro skuer,
Som du med giftig Brand antendt ved Hælvædglæde
Udfarer, aandende kun Hæd mod alt hvad ædler
Vor Art, og hæver den op over Dyre Art.

Blød er min Siel, og ei jeg kan end Fiender hæde,
Men Hielve kan jeg, og hvor Hielvede jeg til!
I Dage, der nys forløb, naar nu alene
Me Gud, nu med en Ven, den Gud og undre mig,